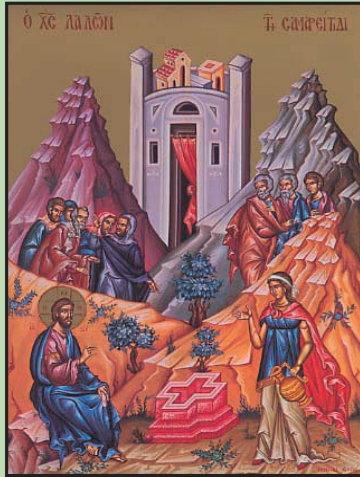

E DIELA - H KYPIAKH - LA DOMENICA 28 APRILE 2013

Domenica V di Pasqua: della Samaritana.

Santi 9 Martiri di Cizico. San Memnone taumaturgo. Tono IV. Eothinon VII.

CATECHESI MISTAGOGICA.

Il tema di questa quinta domenica di Pasqua è la fede in Cristo. Il Signore Gesù siede vicino al pozzo di Giacobbe in Samaria e verso mezzogiorno una samaritana viene ad attingere acqua. Gesù stanco ed assetato per la calura le chiede da bere. Egli rompe così le barriere di separazione e discriminazione; parla ad una eretica ed ad una donna. Perché anche la samaritana è figlia di Abramo e Gesù Cristo ha considerato le donne come sue sorelle. La samaritana si meraviglia di ciò e Gesù le fa intravedere il dono dell'acqua viva che egli può donare, cioè la fede in Lui e il dono dello Spirito Santo. Gesù mostra di conoscere la vita di questa donna ed ella lo riconosce come profeta e gli chiede la verità sui Giudei e sui Samaritani. Il Signore ribadisce la validità piena della fede giudaica, poiché la salvezza viene dai Giudei; allo stesso tempo, però, annuncia un culto nuovo in Spirito e verità, culto degno di Dio che è Spirito. È superato tutto il culto giudaico con i suoi riti e sacrifici, viene presentato il culto razionale reso nel cuore del credente secondo la verità insegnata da Cristo e nella novità della presenza reale dello Spirito Santo. Poi Gesù le si rivela come il Messia, cioè il Cristo, l'Unto di Dio, il Salvatore promesso e la samaritana al sopraggiungere dei discepoli corre in città ad annunciare la presenza di un profeta che può essere il Messia. I samaritani si recano da lui e con grande fiducia lo pregano di fermarsi da loro e alla fine confessano che per la parola che hanno udito dallo stesso Cristo Signore ora sanno che Egli è il Salvatore del mondo. Così la samaritana, santa Fotini, ha portato alla fede in Cristo tutti gli abitanti della città. Nella Chiesa la testimonianza resa a Cristo genera sempre nuove adesioni di fede in Cristo.

1ª ANTIFONA

Alalàxate to Kirio pàsa i ghi.
Tes presvies tis Theotòku, Sòter, sòson imàs.

*Thërritni Perëndisë, gjithë dheu.
Me lutjet e Hyjlindëses, Shpëtimtar,
shpëtona.*

*Applaudite a Dio, abitanti della terra tutta.
Per l'intercessione della Madre di Dio, o
Salvatore, salvaci.*

2ª ANTIFONA

O Theòs iktirise imàs ke evloghise imàs.
*Sòson imàs, Iiè Theù, o anastàs ek nekron,
psàllondàs si: Alliluia.*

*Perëndia na pastë lipisi dhe na bekoftë.
Shpëtona, o Biri i Perëndisë, * çë u
ngjalle nga të vdekurit, * neve çë të
këndojmë: Alliluia.*

*Iddio abbia pietà di noi e ci benedica.
O Figlio di Dio, che sei risorto dai morti,
salva noi che a te cantiamo: Alliluia.*

3ª ANTIFONA

**Anastito o Theòs ke dhiaskorpisthitan
i echthri aftù ke fighëtosan apò prosòpu
aftù i misùndes aftòn.**
Christòs anèsti...

*Le të ngrëhet Perëndia dhe le të
shpërndahen armiqtë e tij dhe le të
ikin përpara atij ata çë e duan lig.
Krishti u ngjall...*

*Sorga Iddio e siano dispersi i suoi
nemici e fuggano quelli che lo odiano
davanti alla sua faccia.
Cristo è risorto...*

ISODHIKON

**En Ekklesies evloghite ton Theòn,
Kirion ek pigòn Israil.**
*Sòson imàs, Iiè Theù, o anastàs ek
nekron, psàllondàs si: Alliluia.*

*Ndër mbledhjet beconi Perëndinë, Zotin nga
burimet e Izraelit.
Shpëtona, o Biri i Perëndisë, * çë u ngjalle nga
të vdekurit, * neve çë të këndojmë: Alliluia.*

*Nelle vostre assemblee benedite Iddio,
il Signore della stirpe di Israele.
O Figlio di Dio, che sei risorto dai morti,
salva noi che a te cantiamo: Alliluia.*

APOLITIKIA

To fedhron tis anastaseos kirigma
* ek tu anghelu mathuse * e tu
Kiriu mathitric, * ke tin progonikin
apofasin aporrripsase * tis Apostolis
kafchomene elegon: * Eskilefthe o
thanatos, * igherthi Christos o Theos,
* dhorumenos to kosmo to mega eles.

Mesisis tis Eortis, * dhipsosan
mu tin psichin * evsevias potison
namata; * oti pasi, Sotir, evoisas:
* O dhipson erchetho pros me ke
pineto. * I pighi tis zois, * Christe o
Theos, dhoxa si.

Kur xune lajmin gazmor te ngjalljes
* dishepuleshat e Zotit * nga ana e
engjillit * dhe zdhukien e mallkimit
te Protoprindervet * me shume hare i
thojin Apostulvet: * U shkel vdekja, *
u ngjall Krishti Perendi, * dhe i dhuroi
jetes te madhen lipisi.

Shuaj etjen e shpirtit tim * me ujr
e dashurise * ne mes te kremtjes se
Pashkevet; * sepse Ti gjithëve i the, o
Shpëtues: * Kush ka ete te te vinje tek
u edhe te pire. * Ti burimi i jetes, *
Krisht Perendi, lavdi Tyj.

Appreso dall'Angelo il lieto
annuncio della risurrezione e rigettata
l'ereditaria condanna, le discepolo del
Signore esultanti dissero agli apostoli:
è stata sconfitta la morte. Cristo Dio è
risorto, elargendo al mondo la grande
misericordia.

A metà della festa pasquale, disseta,
o Salvatore, l'anima mia assetata con
le acque della pietà, poiché tu stesso
hai detto a tutti: chi ha sete venga a me
e beva. Tu che sei la fonte della vita, o
Cristo Dio, sia gloria a te.

APOLITIKION DEL SANTO DELLA CHIESA.

KONDAKION

Ike en tãfo * katilthes, Athanate,
* alla tu Adhu * kathiles tin
dhinamin * ke anestis os nikitis,
* Christe o Theos, * ghinexi
mirofõris * fthenxãmenos:
Cherete, * ke tis sis Apostolis *
irinin dhorumenos, * o tis pesusi
* parèchon anastasin.

Dhe nde se zbritë nde varrt,
o i pavdekshem, megjithate ti
dermove fuqine e Adhit, * dhe
u ngjalle si fitimtar, * o Krisht
Perendi, * edhe gravet mirofore i
therrite: * Ju falem! * Edhe i dhe
paqen Apostulvet te tu, * Ti ce te
vdekurvet i jep ngjalljen.

Sei disceso nella tomba, o
Immortale, e all'incontro hai
distrutto la potenza dell'Inferno;
e sei risorto qual vincitore, o
Cristo Dio, esclamando alle donne
che ti recavano aromi: Salve!
e hai concesso la pace ai tuoi
Apostoli, Tu che dai ai peccatori la
risurrezione.

APOSTOLO (Atti. 11, 19-30)

- Quanto sono grandi, Signore, le tue opere! Tutto hai
fatto con saggezza. (Sal. 103,24).
- Benedici il Signore, anima mia, Signore, mio Dio,
quanto sei grande! (Sal. 103,1).

- Sa te medha jane veprat e tua, o Zot, te gjitha i bere
me urtesi.
- Beko Zotin, o shpirti im, o Zot Perendia im, fort u
madheshtove.

LETTURA DAGLI ATTI DEGLI APOSTOLI.

In quei giorni, quelli che erano stati dispersi dopo la persecuzione
scoppiata al tempo di Stefano, erano arrivati fin nella Fenicia, a
Cipro e ad Antiochia e non predicavano la parola a nessuno fuorché
ai Giudei. Ma alcuni fra loro, cittadini di Cipro e di Cirène, giunti
ad Antiochia, cominciarono a parlare anche ai Greci, predicando la
buona novella del Signore Gesù. E la mano del Signore era con loro
e così un gran numero credette e si convertì al Signore. La notizia
giunse agli orecchi della Chiesa di Gerusalemme, la quale mandò
Barnaba ad Antiochia. Quando questi giunse e vide la grazia del
Signore, si rallegrò e, da uomo virtuoso qual era e pieno di Spirito
Santo e di fede, esortava tutti a perseverare con cuore risoluto nel
Signore. E una folla considerevole fu condotta al Signore. Barnaba
poi partì alla volta di Tarso per cercare Saulo e trovatolo lo condusse
ad Antiochia. Rimasero insieme un anno intero in quella comunità
e istruirono molta gente; ad Antiochia per la prima volta i discepoli
furono chiamati Cristiani. In questo tempo alcuni profeti scesero ad
Antiochia da Gerusalemme. E uno di loro, di nome Agabo, alzatosi
in piedi, annunciò per impulso dello Spirito che sarebbe scoppiata
una grave carestia su tutta la terra. Ciò che di fatto avvenne sotto
l'impero di Claudio. Allora i discepoli si accordarono, ciascuno
secondo quello che possedeva, di mandare un soccorso ai fratelli

KËNDIMI NGA PUNËT E APOSTUVJET.

Nd'ato ditë Apostulit, çë u kishin shpërndarë nga ndjekja çë
u kish bërë për Stefanin, vanë njera në Finiqi, në Qiprë e në
Antiohi, edhe mosnjeriu i predhikojin fjalën, veç se Judhinjvet.
Po disa ndër ata ishin njerëz Qipriane e Qirineas e, si hyjtin
në Antiohi, zunë e i flisjin edhe Grekëvet, tue i predhikuar
atyre Vangjelin e Zotit Jisu. Dhe dora e Zotit ish bashkë me
ata e kështu shumë patën besë e u prorën mbë Zotin. Ahiera
fjala për ata arruri ndër veshët e Kishës çë ish në Jerusalem e
dërguan Varnavën të venej njera në Antiohi. Si erdhi e pa hirin
e Perëndisë, sepse ai ish një njeri i mirë e piotë me Shpirt të
shëjtë e me besë, u gëzua e i parkalesnej gjithë të qëndrojin me
të tërë zëmërën mbë Zotin. E u shtua shumë gjindje mbë Zotin.
Ahiera Varnava shkoi në Tars për të kërkuar Saullin dhe si e
gjeti e pruar në Antiohi. E ata mblidheshin bashkë në atë Qishë
për të tërë një vit, edhe mësuan shumë gjindje, e dhishipulit në
Antiohi për të parën herë u thërritën “të Krishterë”. Nd’atë mot
u zbritën nga Jerusalem në Antiohi disa profita, dhe u ngre
një nga ata çë thërritej Agab, dhe shënoi, me anë të Shpirtit, se
kish të bëhej një zi e madhe ndëpër gjithë dheun, e cila edhe u
bë ndër motet e Kllavdiut Qésar. Prandaj dhishipulit vendosën
bashkë, nganjë sipas gjëndjes së tij, t’i dërgojin një ndihmë

abitanti nella Giudea; questo fecero, indirizzandolo agli anziani, per mezzo di Barnaba e Saulo.

Alliluia (3 volte).

- *Avanza con successo e regna per la verità, la clemenza e la giustizia, e la tua destra ti guidi a cose mirabili. (Sal. 44,5-6a).*

Alliluia (3 volte).

- *Ami la giustizia e detesti l'empietà, perciò ti unse Dio, il tuo Dio con olio di letizia, a preferenza dei tuoi uguali. (Sal. 44,8).*

Alliluia (3 volte).

vëllezërvet që ndodheshin në Judhë, dhe këtë e bënë, dhe ja dërguan pleqvet me anën e Varnavës e të Sàullit.

Alliluia (3 herë).

- *Shko përpara me ngadhënjim dhe mbretëro për të vërtetën, për butësinë dhe drejtësinë dhe e drejta jote do të të udhëheqë çuditërisht.*

Alliluia (3 herë).

- *Deshe mirë drejtësinë dhe urreve paudhësinë, për këtë Perëndia, Perëndia yt, të lyejti tyj me vaj gëzimi më se shokët e tu.*

Alliluia (3 herë).

VANGELO

(Giov. 4, 5-42)

VANGJELI

In quel tempo, Gesù giunse ad una città della Samaria chiamata Sicàr, vicina al terreno che Giacobbe aveva dato a Giuseppe suo figlio: qui c'era il pozzo di Giacobbe. Gesù dunque, stanco del viaggio, sedeva presso il pozzo. Era verso mezzogiorno. Arrivò intanto una donna di Samaria ad attingere acqua. Le disse Gesù: "Dammi da bere". I suoi discepoli infatti erano andati in città a far provvista di cibi. Ma la Samaritana gli disse: "Come mai tu, che sei Giudeo, chiedi da bere a me, che sono una donna samaritana?". I Giudei infatti non mantengono buone relazioni con i Samaritani. Gesù le rispose: "Se tu conoscessi il dono di Dio e chi è colui che ti dice: "Dammi da bere!", tu stessa gliene avresti chiesto ed egli ti avrebbe dato acqua viva". Gli disse la donna: "Signore, tu non hai un mezzo per attingere e il pozzo è profondo; da dove hai dunque quest'acqua viva? Sei tu forse più grande del nostro padre Giacobbe, che ci diede questo pozzo e ne bevve lui con i suoi figli e il suo gregge?". Rispose Gesù: "Chiunque beve di quest'acqua avrà di nuove sete; ma chi beve dell'acqua che io gli darò, non avrà mai più sete, anzi, l'acqua che io gli darò diventerà in lui sorgente di acqua che zampilla per la vita eterna". "Signore, gli disse la donna, dammi di quest'acqua, perché non abbia più sete e non continui a venire qui ad attingere acqua". Le disse: "Va' a chiamare tuo marito e poi ritorna qui". Rispose la donna: "Non ho marito". Le disse Gesù: "Hai detto bene "non ho marito"; infatti hai avuto cinque mariti e quello che hai ora non è tuo marito; in questo hai detto il vero". Gli replicò la donna: "Signore, vedo che tu sei un profeta. I nostri padri hanno adorato Dio sopra questo monte e voi dite che è Gerusalemme il luogo in cui bisogna adorare". Gesù le dice: "Credimi, donna, è giunto il momento in cui né su questo monte, né in Gerusalemme adorerete il Padre. Voi adorate quel che non conoscete, noi adoriamo quello che conosciamo, perché la salvezza viene dai Giudei. Ma è giunto il momento, ed è questo, in cui i veri adoratori adoreranno il Padre in spirito e verità; perché il Padre cerca tali adoratori. Dio è spirito, e quelli che lo adorano devono adorarlo in spirito e verità". Gli rispose la donna: "So che deve venire il Messia (cioè il Cristo): quando egli verrà, ci annunzierà ogni cosa". Le disse Gesù: "Sono io, che ti parlo". In quel momento giunsero i suoi discepoli e si meravigliarono che stesse a discorrere con una donna. Nessuno tuttavia

Nd'atë mot vjen Jisui ndë një qytet të Samarisë i thërritur Sihar, afër dheut që Jakovi i dha Sepës të birit të tij. E ish atje një krua i Jakovit. E Jisui i lodhur nga udhëtimi rrij ulur mënjanë të kroi, ish si ora e gjashtë. Vjen një grua nga Samaria se të mirr ujë. I thotë asaj Jisui: "Jipmë të pi". Sepse dishipulit kishin vatur te qyteti se të blejin të ngrënat. I thotë prandaj atij gruaja Samarite: "Ti që je Judhi si lypën të pish ka u, që jam grua samarite?". Sepse Judhinjtë nuk bashkohen me Samaritët. U pergjegj Jisui e i tha asaj: "Në se ti njihie dhuratën e Perëndisë, dhe kush është ai që të thotë: "Jipmë të pi", ti ja kishe lypur atij, e të kish dhënë ujë të gjallë". I thotë atij gruaja: "Zot, ti s'ke rrucull, dhe pusi është i thellë; nga e ke ujët e gjallë? Mos je ti më i madh se ati ynë Jakovi, që na dha neve pusin, e più ai vet, biltë e tij edhe kafshat e tija?". U pergjegj Jisui e i tha asaj: "Nganjë që pi nga këta ujë ka et përsëri, kush do të pirë nga ujët që do t'i jap une atij, do të bëhet tek ai burim uji që buron për jetë të pasosme". I thotë atij gruaja: "Zot, ëmë këta ujë, se të mos të kemë et dhe të mos të vinj këtu të marr ujë". I thotë asaj Jisui: "Ec e thërrit t'ët shoq dhe priru këtu". U pergjegj gruaja e tha: "S'kam shoq". I thotë asaj Jisui: "Mirë the: "S'kam shoq", sepse pate pesë burra dhe atë që ke nani, nëng është burri yt; këtë e the me të vërtetë". I thotë atij gruaja: "Zot, po shoh se ti je profit. Eterit tanë adhuruan ndë këtë mal, e ju thoni se ndë Jerusalem është vendi ku ka t'adhurohet". I thotë asaj Jisui: "Grua, kijmë besë se vjen hera, kur as te ky mal, as ndë Jerusalem do t'adhuroni Atin. Ju adhuronit atë që s'njihni, na adhurojmë atë që njohim, sepse shpëtimi është nga Judhinjtë. Por vjen hera, e nani është, kur adhuresit e vërtetë do të adhurojnë Atin me Shpirt e me te vërtetë, sepse edhe Ati kërkon kësi njerëzish që e adhurojnë atë. Perëndia është Shpirt, dhe ata që e adhurojnë, me shpirt e me të vërtetë duhet t'e adhurojnë". I thotë atij gruaja: "Unë e di se vjen Mesia, i thënë Krisht; kur të vinjë ai, do të na kallëzonjë gjithësej". I thotë asaj Jisui: "Unë që të flas tyj jam ai". E mbë këtë fjalë erdhën dishipulit e tij, dhe u çuditën se flit me një grua; po mosnjë tha: "që kërkon?", ose, "që flet me atë?". Gruaja pra la rrucullin e saj e vate te qyteti, e i tha njerëzvet: "Ejani e shihni një njeri që me tha mua gjithë sa bëra. Mos është ai Krishti?".

gli disse: “Che desidero?”, o: “Perché parli con lei?”. La donna intanto lasciò la brocca, andò in città e disse alla gente: “Venite a vedere un uomo che mi ha detto tutto quello che ho fatto. Che sia forse il Messia?”. Uscirono allora dalla città e andarono da lui. Intanto i discepoli lo pregavano: “Rabbì, mangia”. Ma egli rispose: “Ho da mangiare un cibo che voi non conoscete”. E i discepoli si domandavano l’un l’altro: “Qualcuno forse gli ha portato da mangiare?”. Gesù disse loro: “Mio cibo è fare la volontà di colui che mi ha mandato e compiere la sua opera. Non dite voi: Ci sono ancora quattro mesi e poi viene la mietitura? Ecco, io vi dico: Levate i vostri occhi e guardate i campi che già biondeggiano per la mietitura. E chi miete riceve salario e raccoglie frutto per la vita eterna, perché ne goda insieme chi semina e chi miete. Qui infatti si realizza il detto: uno semina e uno miete. Io vi ho mandati a mietere ciò che voi non avete lavorato; altri hanno lavorato e voi siete subentrati nel loro lavoro”. Molti Samaritani di quella città credettero in lui per le parole della donna che dichiarava: “Mi ha detto tutto quello che ho fatto”. E quando i Samaritani giunsero da lui, lo pregarono di fermarsi con loro ed egli vi rimase due giorni. Molti di più credettero per la sua parola e dicevano alla donna: “Non è più per la tua parola che noi crediamo; ma perché noi stessi abbiamo udito e sappiamo che questi è veramente il salvatore del mondo”.

Dolën prandaj nga qyteti e erdhën tek ai. E ndërkaq dishipulit e tij e parkalesjin tue thënë: “Mjeshtë, ha!”. Po ai i tha atyre: “U kam të ha një të ngrënë, që ju nuk e dini”. Thojin prandaj dishipulit njeri jetrit: “Mos i solli atij njeri të harë?”. I thotë atyre Jisui: “Të ngrënit tim është se të bënj vullimin e atij që me dërgoi e të mbaronj punën e tij. S’thoni ju se këtu e katër muaj vijnë të korrat? Njo unë ju thom juve: Ngreni lart sytë e tuaj e ruani arat, se po janë të bardha për të korrë. Dhe kórresi merr rrogë e mbledh pemë për jetë të pasosme, ashtu që edhe ai që mbjell të gëzohet bashkë me atë që kuarën. Unë ju dërgova juve të kùarni atë që ju nënj kini shërbyer e ju kini hyjtur tek të shërbyerit e tyre”. Dhe prej atij qytetit shumë të Samaritëvet patën besë tek ai, për fjalën e gruas që bënej martëri: “Se më tha mua gjithë sa bëra”. Si prandaj erdhën Samaritët tek ai, e parkalesjin të qëndronej me ata, e mbeti atje dy ditë. E shumë më të tjerë patën besë për fjalën e tij. E gruas i thojn: “Jo më për fjalën tënde kemi besë, sepse na gjegjitim e xumë se ky është me të vërtetë Shpëtimtari i jetës, Krishti”.

MEGALINARION

O ànghelos evòa ti Kecharitomèni: Aghnì Parthène, chère ke pàlin erò: chère, o sòs Iiòs anèsti triùmeros ek tàfu. * Fotizu, fotizu, * i nëa Ierusalim;* i gar dhòxa Kirù epì sé anètìle. * Chòreve nìn ke agàllu, Sìon; * si dhe, Aghnì, * tèrpu, Theotòke, * en di Eghèrsi tu Tòku su.

Ëngjëlli i thërrit Hirplotës: * Gëzohu, o Virgjëreshë e dëlirë, * dhe përsëri të thom: gëzohu, * se yt Bir u ngjall, pas tri ditësh nga varri. * Dritësohu, dritësohu, * o Jerusalim i ri; * se lavdia e Zotit leu përmbi tyj. * Vallëzo nani, dhe ngazëllohu, o Sionë; * dhe ti, Hyjlindëse e dëlirë, gëzohu, për ngjalljen e Birit tënd.

L’Angelo gridava alla piena di grazie: Salve, o casta Vergine! Ed io nuovamente esclamo: Salve! Il Figlio tuo, il terzo giorno, risuscitò dalla tomba. Ammantati di luce, o nuova Gerusalemme, perché su di te è sorta la gloria del Signore. Rallegrati ora e gioisci, o Sion; e Tu, o Santa Madre di Dio, esulta per la risurrezione del tuo Figlio.

Sòma Christù metalàvete, pighis athanàtu ghèvsasthe. (3 volte). Alliluia (3 volte).

Kungohuni me kurmin e Krishtit, shijoni burim të pavidhekshëm. (3 herë). Alliluia (3 herë).

Ricevete il Corpo di Cristo, gustate la sorgente immortale. (3 volte). Alliluia (3 volte).

DOPO “SÓSON, O THEÓS”:

Christòs anèsti... (1 volta)

Krishti u ngjall... (1 herë)

Cristo è risorto... (1 volta)

APÓLISIS:

**O anastàs ek nekròn ...
Invece di: Dhi efchòn ... si dice: “Christòs anèsti”...**